29 ส.ค. 2545

กรณีศึกษาเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวที่มีลูกหูหนวก

อารีลักษณ์ คีมทอง

สถานที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชางานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2544

ISBN 974-04-1087-1

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วพ
อ658ก
2544
ฉ.2

Copyright by Mahidol University

4136400 RSRS/M: สาขาวิชา: งานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ; ศศ.ม.(งานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ)
คำสำคัญ : การเลี้ยงดูบุตร / ครอบครัว / ครอบครัวที่มีลูกหูหนวก

อารีลักษณ์ คีมทอง : กรณีศึกษาเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวที่มีลูกหูหนวก (A CASE STUDY OF CHILD REARING OF DEAF FAMILIES) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ฉลอง บุญญานันต์, กศ.ม. (จิตวิทยา), M.Ed. (Curriculum), Ph.D. (International &Development Education), จิตประภา ศรีอ่อน, ศศ.ม. (ความผิดปกติทางการสื่อความหมาย), Ph.D. (Deaf Studies), วัลลี ธรรมโกสิทธิ์, ศศ.บ. (จิตวิทยา) 147 หน้า. ISBN 974-04-1087-1

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการที่ครอบครัวค้นพบปัญหาเกี่ยวกับการมีลูกหูหนวก ศึกษาลักษณะวิธีการเลี้ยงดูลูกหูหนวกในครอบครัวที่มีลูกหูหนวก และวิเคราะห์การเรียนรู้ของลูกที่หูหนวกทั้งในด้านพัฒนาการทางกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม คุณธรรม จริยธรรม และทักษะปฏิบัติ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษา คือนักศึกษาหูหนวกซึ่งกำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรการสอนภาษามือไทย รุ่นที่ 2 ของวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 11 คน และครอบครัวของนักศึกษา จำนวน 11 ครอบครัว เก็บข้อมูลโดยการรวบรวมรายชื่อนักศึกษา ประสานงานล่วงหน้าเพื่อการสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลจากแบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์ สัมภาษณ์นักศึกษาหูหนวกและครอบครัว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 11 ครอบครัว มีผู้เลี้ยงดูที่มีการได้ยิน ไม่มีผู้เลี้ยงดูเป็นคนหูหนวก พ่อเป็นผู้ที่พบว่าลูกมีความผิดปกติมากที่สุด ช่วงอายุที่พบคือแรกเกิดถึง 2 ปี ทุกครอบครัวจะพาลูกไปพบแพทย์ เมื่อพบว่าลูกหูหนวกแล้วจะมีความวิตกกังวล จากการศึกษาทำให้ทราบถึงลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเด็กหูหนวก 5 ลักษณะดังนี้ ทุกครอบครัวมีปัญหาอุปสรรคคือ การสื่อสารเด็กหูหนวกทุกคนมีปัญหาเรื่องพัฒนาการทางภาษา แต่มีพัฒนาการการเจริญเติบโตทางร่างกาย วุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม ความสามารถทางสติปัญญา และวัฒนธรรมหลักและคุณธรรมปกติ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กตามวิถีชีวิตไทยของครอบครัวคนหูหนวกเป็นแบบการให้อิสระเชิงควบคุม แบบการเป็นแบบอย่าง แบบการให้เด็กสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม และร่วมสถานการณ์แล้วเกิดการเรียนรู้ตามธรรมชาติ แบบการมีผู้เลี้ยงดูหลายคน และแบบการตอบสนองของพ่อแม่เปลี่ยนแปลงตามวัย วุฒิภาวะและเพศของเด็ก

วิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กหูหนวกที่ได้จากการศึกษา นำไปประยุกต์ใช้ในการให้บริการปรึกษาแนะแนว โดยแนะนำผู้ปกครองให้นำลูกไปตรวจการได้ยินตั้งแต่แรกเกิด ให้ความรู้เรื่องพัฒนาการทางภาษาของเด็กหูหนวกว่าเป็นสิ่งสำคัญ เรียนรู้ภาษามือใช้สื่อสารกับลูกและใช้ภาษาให้ตรงกับเด็ก แนะนำให้เด็กหูหนวกยอมรับและเข้าใจถึงปัญหาของผู้ปกครองและพบคนหูหนวกผู้ใหญ่ที่ประสบความสำเร็จ เพื่อเรียนรู้ภาษามือและวิถีชีวิตของคนหูหนวก

Copyright by Mahidol University

4136400 RSRS/M :MAJOR : REHABILITATION SERVICE FOR PERSONS WITH DISABILITIES ; M.A. (REHABILITATION COUNSELING AND GUIDANCE SERVICE FOR PERSONS WITH DISABILITIES)

KEY WORDS : CHILD REARING / FAMILIES / FAMILIES WITH DEAF CHILDREN

AREELAK KHEEMTHONG: A CASE STUDY OF CHILD REARING OF DEAF FAMILIES. THESIS ADVISORS: CHALONG BOONYANANTA, M.Ed. (Psychology), Ph.D. (International & Development Education) JITPRAPA SRI-ON, M.A. (Communication Disorder), Ph.D. (Deaf Studies) WANLEE THAMAKOSIT, B.A. (Psychology) 147 p. ISBN 974-04-1087-1

The objectives of this research were to survey the way deaf children were brought up by their families and to analyze their learning processes, including physical, intellectual, emotional, social and moral development, as well as their practical skills. This study is a qualitative study, which has been done in the form of documentary research, survey and anthropology. The study was done with deaf students who study at Ratchasuda College, Mahidol University, and their families. The data was collected by collecting a list of the names of students. To coordinate activities the interpreter for the interview, obtained data, by interview, using questionnaires, with the deaf students and their families. Three topics were covered: basic information, information on deaf children and information child rearing. Data were analyzed by using descriptive statistics.

The results of this study showed that all of the care-givers were hearing people; none of them were deaf. Each child 's hearing problem was found by their father; between birth and 2 years of age, because the child did not react to sound. The families went to see doctors. Their problems became frustrating. Child rearing of deaf children was difficult because of communication problems. Sign language was the language of the deaf children, but their families could not sign, and their language of communication was speech. The language development of deaf children had problems, but the physical development, emotional intelligence and social skill, intellectual development, culture and moral principles were normal. The patterns of child rearing in the Thai were expressed with freedom in control style, model style, and related to the environmental style. This united with the situation of learning from nature, was expressed through many child rearing styles and depended on the age, emotional intelligence, and sex of the children.

The results of this study will be applied in rehabilitation counseling by educating the parents about hearing tests for newborn babies, language development of deaf children, and how to communicate with their deaf children with sigh language, as well as to encourage them to overcome their problems through the counseling process.

Copyright by Mahidol University